

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1964

«Δανείζει Θεῷ ὁ
ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ
δέ τό δόμα αὐτοῦ
ἀνταποδώσει αὐτῷ».
(Παρ. 19,17).

«Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
τοῖς πένησιν· ἡ δικαιο-
σύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τόν αἰῶνα»
(Β' Κορ. 9,9)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Ἦχος πλ. δ'
Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου
ἐκτίσω τόν μισθόν σου,
Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευ-
χαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτε-
ρήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγα-
πήσας καὶ τούτοις
ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη
Ἐλεῆμον μακάριε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τοῦ φιланθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Ἐθνικῆς Ἀμύνης 22, Τ.Κ. 546 21 Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310 277 950 καὶ fax: 2310 262 929

ΤΕΥΧΟΣ 8ο

ΕΤΟΣ 2010

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ ὅποιοι ἐκπροσωποῦν τὴν γνήσια καὶ ἀκέραια συνείδηση τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὑποδέχονται τὴν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου με εὐαγγέλια χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, γιατί τό πρόσωπο τῆς Παναγίας ἔπαιξε σημαντικό ρόλο στήν πραγμάτωση τοῦ Μυστηρίου τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου.

Τά δογματικά αὐτά στοιχεῖα τῆς ὁρθόδοξου πίστεως παραλαμβάνουμε ἀπό τίς πηγές τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν Ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεός πρῶτος ἐτίμησε τὴν Παναγία καὶ τὴν ἐμεγάλυνε, ἀφοῦ τὴν ἐκάλεσε ὡς τὴν πιό ἀγνή καὶ ἀγία γυναῖκα, γιὰ νά πραγματοποιηθεῖ τό μυστήριον τῶν μυστηρίων, ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου. Τὴν ἐκάλεσε, γιὰ νά συμμετάσχει καὶ ἡ Θεοτόκος στό θεῖο ἀπολυτρωτικό Του σχέδιο. Νά γίνει μητέρα τοῦ

Υἱοῦ Του καὶ μητέρα ὅλων ἐκείνων, πού πιστεύουν στόν Χριστό, ὡς Σωτήρα καὶ Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου.

Οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελιστὲς εἶχαν ἀναγνωρίσει καὶ διακηρύξει ὅτι στό πρόσωπο τῆς μητέρας τοῦ Διδασκάλου τους ἐκπληροῦτο ἡ προφητεία γιὰ τὴν θαυμαστή σύλληψη καὶ γέννηση τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ ἐκ παρθένου, ὁ ὁποῖος θά ἐλύτρωνε τόν κόσμο ἀπό τὴν δουλεία τῆς ἁμαρτίας. Τό χαρμόσυνο αὐτό ἄγγελμα, τῆς ἐνσάρκωσης τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου», κομίζει στήν Κεχαριτωμένη κόρη τῆς Ναζαρέτ ὁ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τόν Θεό Ἀρχάγγελος Γαβριήλ· «ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθρημηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ματθ. 1,23 - Ἠσ.7, 14).

Ἐπίσης μᾶς περιέσωσαν αὐτοῦσιο τόν χαιρετισμό τῆς Ἐλισάβετ πρὸς τὴν Παναγία, τὴν ὁποία ὀνομάζει Μητέρα τοῦ Κυρίου· «Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;» (Λουκ. 1,43).

Καί διά ποίαν ἀρετή ἡ ἀξία ἔγινε εἰς ἐμέ ἡ τιμή, νά ἔλθῃ πρὸς ἐπίσκεψίν μου ἡ μητέρα τοῦ Κυρίου μου; Παράδοξος λόγος, ἀδιανόητος ἀνθρωπίνως, ὀνομάζοντας ἡ Ἐλισάβετ Κύριό της ἕνα ἔμβρυο ὀλίγων ἡμερῶν, πού ἐκυφορεῖτο στήν κοιλία τῆς Παρθένου.

Ἐχοντες λοιπόν ὡς βάση τὰ ἀναφερόμενα στήν Καινή Διαθήκη, περὶ τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας, πιστεύουμε καί ὁμολογοῦμε, ὅτι ἡ Παναγία Παρθένης ἀξιώθηκε νά γίνῃ κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί νύμφη Αὐτοῦ, γιά νά προέλθῃ ἀπό τήν Παναγία ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐν σαρκί στόν κόσμον κατὰ τό ἀγγελικό ρῆμα: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καί δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διό καί τό γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱός Θεοῦ» (Λουκ. 1,35).

Ἔτσι ἡ Μαριάμ, χωρίς ἡ ἴδια νά τό γνωρίζει καθοδηγεῖται ἀπό τήν Θεία Πρόνοια στήν πραγματοποίηση τοῦ «Μυστηρίου τοῦ Θεοῦ», τοῦ «Μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ» τοῦ ἀποκεκρυμένου ἀπό τῶν αἰώνων μυστηρίου, τό ὁποῖο μόνο συντελεσμένο θά ἐγνωστοποιεῖτο στίς ἐπουράνιες ἀρχές καί ἐξουσίες. Διότι πράγματι ἡ παρθενία τῆς Μαρίας καί ὁ τοκετός της, μαζί μέ τόν θάνατο τοῦ Κυρίου, ὑπῆρξαν, ὅπως ἐξεφράσθηκε ἀποστολικός πατήρ, «τρία μυστήρια κραυγῆς, ἅτινα ἐπράχθη ἐν ἡσυχίᾳ Θεοῦ» (Ἰγνάτιος). Καί ἐνῶ ἡ Παναγία ἀξιώθηκε τόσο μεγάλης τιμῆς, νά συλλάβῃ, νά κυφορήσῃ, νά γεννήσῃ καί νά γαλουχήσῃ τόν Κύριο, δέν ὑπερῃφάνευσθη. Ὡς τόσο ὅμως, κάποτε εἶπε τόσο μεγάλο λόγο γιά τόν ἑαυτό της, ὅσο δέν εἶπε ποτέ, οὔτε διανοήθηκε νά πεῖ καμμία γυναικα... Τί εἶπε ἡ ταπεινή, ἡ ἄσημη κόρη τῆς Ναζαρέτ: «Ἰδοὺ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί» (Λουκ. 1,48). Νά ἀπό τῶρα καί στό ἐξῆς θά μέ μακαρίζουν, θά μέ ἐξυμνοῦν, ὅλες οἱ γενεές τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων. Καί πῶς ἡ Παναγία εἶπε τόσο μεγάλο λόγο γιά τόν ἑαυτό της; Ἡ Παναγία δέν ὠμίλησε ἀφ' ἑαυτῆς. Ὁμίλησε μέ τήν ἐμπνευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως μέ τήν ἐμπνευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὠμίλησε προηγούμενως καί ἡ συγγενής της Ἐλισάβετ.

Ἐκτοτε ἡ Παναγία εἶναι ἡ εὐλογημένη μεταξὺ ὅλων τῶν γυναικῶν. Εἶναι ἡ Κεχαριτωμένη, γεμάτη ἀπό ὅλες τίς χάριτες τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία μακαρίζουν στό διηνεκές «πᾶσαι αἱ γενεαί». Σέ κάθε εὐκαιρία εὐγνωμοσύνης, πού ἐκδηλώνεται πρὸς τόν Θεό, γιά τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία μας, τιμᾶται καί γεραίρεται καί τό ἱερό πρόσωπο τῆς Θεομήτορος, ὡς συναιτίου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό λοιπόν καί ὁ πλοῦτος τῆς Θεοπαραδότου Ὁρθόδοξου Θεολογίας τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας,

σχετικά μέ τό πρόσωπο τῆς Θεομήτορος καί ἀληθοῦς Θεοτόκου, εἶναι ἀνεξάντλητος.

Ἀλήθεια ἡ τιμή καί ὁ μακαρισμός, ἡ δόξα καί ἡ χάρις τῆς Παναγίας Θεοτόκου στήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία δέν τελειώνουν ποτέ. Καί ὄχι μόνον ἡ τιμή, ἀλλά καί ὅλα τὰ ἄλλα καί προπαντός ἡ ὀρθή πίστη καί προσκύνηση. Διότι, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, τό τελικό περὶ Παναγίας μυστήριον εἶναι τό «Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ», «τό πάντων καινῶν καινότατον, τό μόνον καινόν ὑπὸ τόν ἥλιον». Καί ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης στόν Ε' λόγο του, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐγκώμιο στήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, παρουσιάζοντας τό μυστήριον τοῦτο κατὰ τρόπο ἐντυπωσιακό, λέει: «Σήμερον ἡ ὑπεραισθητή καί φωτιζομένη ἀπό τόν Θεό σελήνη, εἰσερχομένη εἰς τόν πνευματικόν οὐρανόν μαζί μέ τόν ἥλιο τῆς δικαιοσύνης, ὑφίσταται μέν ἐκλειψιν ὡς πρὸς τό πρόσκαιρον τῆς παρουσίας ζωῆς, ἀλλά συγχρόνως, καθώς ἀνατέλλει, γίνεται ὁλόλαμπρη μέ τήν τιμήν τῆς ἀθανασίας· σήμερον ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος ἀναχωροῦσα ἀπό τὰς ἐπιγείους σκηνάς, μεταφέρεται εἰς τήν ἄνω Ἱερουσαλήμ πρὸς ἀτελεύτητον ἀνάπαυσιν... Τώρα λοιπόν, ἀφοῦ ἡ Θεοτόκος ἐκλείσῃ τὰ αἰσθητά της μάτια, ἀνυψώνει τοὺς δι' ἡμᾶς ὑπεραισθητοὺς ὀφθαλμούς σάν λαμπρά καί μεγάλα ἄστρα, πού δέν ἔχουν ἀκόμη δύση, διά νά ἀγρυπνῇ καί ἐξευμενίσῃ (μέ τήν μεσιτείαν της) τό πρόσωπον τοῦ Θεοῦ πρὸς χάριν τῆς προστασίας τοῦ κόσμου· τώρα, ἀφοῦ ὡς πρὸς τήν ἑναρξον ὁμίλιαν ἐκράτησε σιωπηλά τὰ θεοκίνητα χεῖλη της, ἀνοίγει διάπλατα, διά νά λαλῇ πάντοτε, τό στόμα της, πού μεσιτεύει ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· τώρα, ἀφοῦ κατεβίβασε μέ τήν κοίμησιν της τὰς σωματικές καί θεοφόρους παλάμας, ἀποκτήσασα τήν ἀφθαρσίαν, παρουσιάζει αὐτάς ὑψωμένας πρὸς τόν Κύριον «εἰς στάσιν δεήσεως» ὑπὲρ ὁλοκλήρου τῆς οἰκουμένης».

Εἶναι πράγματι ἀπαράμιλλο τό μεγαλεῖο τῆς Θεομήτορος. Αὐτό ἐπὶ εἴκοσι ὁλοκλήρους αἰῶνας παραμένει ἄφθαρτο καί αἰώνιο. Ἀπό τήν ἐποχή, κατὰ τήν ὁποία στό ὑπερῶον τῆς Ἱερουσαλήμ οἱ Ἀπόστολοι εἶχαν συγκεντρωθεῖ «προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδόν τῇ προσευχῇ καί τῇ δεήσει σύν γυναιξὶ καί Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καί σύν ἀδελφοῖς» (Πράξ. 1,14), ἀπό τότε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἔχει ἐξαιρετική θέση τιμῆς καί σεβασμοῦ μεταξύ τῶν χριστιανῶν. Τιμᾶται ὡς ἡ κορυφαία τῆς ἀνθρωπότητος καί ὡς τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξωτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τιμᾶται καί θαυμάζεται ἀπό τόν εὐσεβῆ λαό! Πόσοι ναοί, πόσα μοναστήρια καί παρακλήσια εἶναι ἀφιερωμένα στό ὄνομά της. Πόσοι πονεμένοι καταφεύγουν μέ πίστη στήν χάρι της καί

λαμβάνουν τό ποθούμενο. Ίδιως σέ καιρό κινδύνων καί δοκιμασιῶν φωνάζουν πιστοί καί «ἄπιστοι» Χριστέ μου! Παναγία μου!

Καί ἂν ὑπάρχουν μερικοί ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι γιά λόγους τούς ὁποίους γνωρίζουν αὐτοί, ἀπορρίπτουν τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, ἅς ἔχουν ὑπόψη τους ὅτι τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου εἶναι ἀκαταμάχητο καί ὅτι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δέν εἴμεθα ζῶα, ἀλλά πρόσωπα, ὄντα λογικά καί αὐτοσυνείδητα μέ αἰώνια προοπτική. Δέν πλᾶσθῆκαμε γιά ἀπώλεια, ἀλλά γιά σωτηρία. Δέν δημιουργηθήκαμε γιά καταισχύνη, ἀλλά γιά δόξα. Ὁ Θεός δόξασε τήν Παναγία, μετά δέ τήν Παναγία δοξάζει καί κάθε καλοπροαίρετο, πιστό καί ἐκλεκτό ἄνθρωπο.

Ὅθεν Κεχαριτωμένη, δεδοξασμένη Παντάνασσα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Σύ, πού εἶσαι ἡ σκέπη καί ἡ κραταιά βοήθεια τῶν χριστιανῶν. Σύ, πού ἔχεις τήν με-

γαλύτερη παρρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τώρα καί πάντοτε, Σέ παρακαλοῦμε μή παύσης νά πρεσβεύεις, γιά τήν σωτηρία τῶν δούλων Σου, ἀπό κάθε ἀνάγκη, διότι ἐσένα ἔχουμε ὅλοι οἱ χριστιανοί, θεία σκέπη καί καταφύγιο, μετά τόν Θεό.

Ναί, Παναγία Παρθένε Μαρία, ὄνομα, πού εἶναι ἡ χαρά, ἡ παρηγορία, τό καύχημα τῶν χριστιανῶν δέξαι τήν παράκληση τῶν ἁγίων αὐτῶν ἡμερῶν, πού κάναμε πρὸς τιμὴ Σου, ὡς θυμίαμα εὐπρόσδεκτον καί ἀξιώσέ μας, ὅπως ἐδῶ κάτω στήν ἐπίγειον, στρατευομένη Ἐκκλησία εὐλαβῶς ἀσπαζόμεσθε τήν ἁγία Σου εἰκόνα, ἔτσι καί ἐκεῖ στόν Παράδεισο, στήν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, ἀξιώσέ μας νά δοῦμε τό μακάριό Σου πρόσωπο, τό ὁποῖο νά προσκυνοῦμε, σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡλίας Ἰ. Χαμαμτζόγλου

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΑΣ

(1907-1993)

Ίδρυτικό μέλος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «Μέριμνα τῶν πτωχῶν»

Πέρασαν ἀρκετά χρόνια πού δέν ἔχουμε ἀνάμεσά μας τόν μακαριστό Γρηγόριο Καρύδα, ἰδρυτικό μέλος τοῦ Σωματείου μας. Ὁ ἀείμνηστος Γρηγόριος Καρύδας γεννήθηκε στή ΝΙΓΡΙΤΑ ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς. Ἀφῆ-ρωσε τήν ζωὴ του γιά τό ἔργο καί τούς σκοπούς τῆς «ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» καί προσέφερε τὰ μέ-γιστα γιά τήν στήριξη τοῦ ἔργου τοῦ Σωματείου μας. Πρωτεργάτης στά συσσίτια πτωχῶν παιδιῶν, στήν βοήθεια δυστυχημένων οἰκογενειῶν, μέ πλούσια ἐξελοντική ἐργασία καί πολλές ἄλλες δραστηριότητες.

Ἡ ἐργασία, πού προσέφερε ὡς ἰδρυτικό μέλος τοῦ Σωματείου μας, μέ τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου καί τίς εὐχές τοῦ προστάτου μας Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καρποφόρησε. Ὁ Κύριος ἅς ἀναπαύει τήν ψυχὴ του, ἡ ὁποία θά χαίρεται, διότι τὰ παιδιά του Ἀθανάσιος, Κωνσταντῖνος καί Ἐλευθέριος, συνεχίζουν τό ἔργο τοῦ πατέρα τους.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Γρηγόριος Καρύδας γεννήθηκε τό 1907 στή Νι-γρίτα Σερρῶν. Μεγάλωσε μέσα σέ δεκαμελὴ οἰκογέ-νεια (5 ἀδελφές καί 3 ἀδελφία), μέ χριστιανικὴ ἀγω-γὴ ἀπὸ τούς γονεῖς του. Ἀπόφοιτος γυμνασίου, ἀσχολήθηκε ἀπὸ μικρὸς στήν κατασκευὴ καί ἰδίως στήν πώληση παπουτσιῶν, πού ἐκτός ἀπὸ τό μαγα-ζί καί ἐργαστήρι τους, πῆγαινε σέ ὅλα τὰ παζάρια καί τὰ πανηγύρια τοῦ νομοῦ Σερρῶν καί Χαλκιδικῆς, μέ φορτωμένα τὰ παπούτσια στά ζῶα, καί αὐτός μέ τὰ πόδια, ὅπου τὰ ἔστηνε σέ ὑπαίθριο πάγκο, χειμῶνα καλοκαίρι, ἀκούραστος καί ἀγόγγυστα.

Μετά τόν 1ο παγκόσμιον πόλεμο, ἡ οἰκογένειά του, ἔκανε καί καπνεμπόριο, μέ πολλά κέρδη. Τό 1940 στήν ἀρχὴ τοῦ πολέμου, χάθηκαν τὰ μετρητά του στήν τράπεζα καί ἔτσι πάλι ἀπὸ τήν ἀρχή. Τό 1942 μέσα στόν πόλεμο, ἔρχεται στή Θεσσαλονικὴ μόνος

του καί ἀνοίγει τό μαγαζί στήν Ἐγνατία 46, στό ἀκί-νητο τῆς Ἱ. Μονῆς Διονυσίου, ἔχοντας δίχως νά τό ξέρει τίς εὐλογίες τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Γαβριήλ τοῦ πνευμα-τικοῦ. Τό 1943 παντρεύεται τήν καλοκάγαθη Εὐαγ-γελία μέ τήν ὁποία ἀποκτοῦν 4 παιδιά.

Τό 1950-1952 γνωρίζει τόν Ἀλέξανδρο Μύμογλου, τόν νηπτικὸ ἀγιασμένο δάσκαλο (μιλοῦσε 7 γλῶσσες), μέ προσευχή, προσευχή, μέ ἀτέλειωτες ὥρες προ-σευχῆς. Τό 1964 μέ τίς ὁδηγίες τοῦ δασκάλου ξεκι-νοῦν τήν Μέριμνα τῶν πτωχῶν, μέ τούς Μέγα Φώ-τιο ὡς νομικὸ, Φραγκόπουλο Παράσχο ταμία, Ξαν-θόπουλο Ἀναστάσιο, Κούβελα Δημήτριο Τσαούσο-γλου, Ψωμιάδη Χαράλαμπο, Ἀθανάσιο Ξάκη, μέ ἔδρα τό Ἀχιλλεῖο μέγαρο, Βενιζέλου καί Βασιλέως Ἡρα-κλείου.

Ξεκινούν από την Τριανδρία και στο σχολείο της αρχίζουν το συστάσιο. Τά χρόνια εκείνα, λόγω της φτώχειας και της ανέχειας, τους πληροφορεί ο Ίερέας του Αγίου Σπυρίδωνα ότι υπάρχουν πολλά ζευγάρια άρραβωνιασμένα, και δεν έχουν τά ελάχιστα, για να κάνουν τό γάμο τους και να στήσουν τό νοικοκυριά τους.

Άτελείωτα τηλέφωνα στον Φραγκόπουλο, και Καρύδα Γρηγόρη, από τόν Τσαούσογλου. Πρέπει νά αγοράσουμε γιά κάθε ζευγάρι, τά έπιπλα, τό σαλόνι, τήν κρεββατοκάμαρα, τίς κουβέρτες, τά σεντόνια. Άλλος νά κάνει τήν κουμπαριά, και άλλος τά υπόλοιπα. Έτσι σιγά σιγά πάντρεψαν όλα τά ζευγάρια πού ήταν 5 μέ 6 χρόνια άρραβωνιασμένα.

Τό 1945 αρχίζει νά γνωρίζει τό Άγιο Όρος, μέ πρώτη τήν Ίερά Μονή Διονυσίου μέ προστάτη της, τόν Τίμιο Πρόδρομο, και μέ τούς Άγιασμένους πατέρες, τόν Ήγούμενο Γαβριήλ, τόν λόγιο και πολυγραφότα νηπτικό πατέρα Θεόκλητο, τόν νοσοκόμο πού έρμήνευε τίς 16 παραστάσεις τής Άποκαλύψεως, στον νάρθηκα τής Μονής. Στίς Καρυές τούς Παχωμαίους, μέ τούς πνευματικούς τόν Παπά Παντελεήμονα Άρχιγραμματέα τής Ίερας Κοινοτητας, τόν Παπά Άκάκιο τόν διορατικό, πού έκανε κάθε μέρα Θεία λειτουργία, και τούς Ίωσαφαίους. Στην Νέα Σκήτη τούς Άβραμαίους, στην Άγία Άννα τόν διορατικό, πνευματικό παπά Άνθιμο, και όλους τούς Δικαίους, στά Κατουνάκια τούς Θωμάδες, τόν πατέρα Γεράσιμο τόν Ύμνογράφο, και τούς Δανιηλαίους, τόν ιδρυτή Γέροντα Δανιήλ, τόν Μόδιστο, τούς πατέρες Γρηγόριο, Δανιήλ, Στέφανο, τά αηδόνια τής έρήμου του Αγίου Όρους, όπου έγινε και κήτορας. Μέ δαπάνες του έφεραν τό νερό από πηγές του Άδωνα, από απόσταση 5.000 μέτρα. Εκεί ήταν ή πνευματική του βάση. Από εκεί έξορμούσε σέ όλους τούς φίλους του, τούς αναχωρητές, τούς έρημίτες, τούς ασκητές, τούς ταπεινούς, τούς μηδέν έχοντας και τά πάντα κατέχοντας. Αυτοί τόν έμαθαν νά λέει τήν Εύχή, ακατάπαυστα. Τόν παπά Έφραίμ, τόν διορατικό Κρητικό όπου διανυκτέρευε, τόν Γεδεών πού έκανε τίς φυτιλήδες, τόν ταπεινό πατέρα Χριστόδουλο, πού έκανε τά Άγιορείτικα παπούτσια, τόν γέροντα λόγιο Κλήμη, αυτούς τουλάχιστον μάς τούς γνώρισε, και είναι ή πνευματική μας κληρονομιά.

Όταν τό 1995 πήγαμε τά όστα του στους Δανιηλαίους, μάς λέει ό πατήρ Δανιήλ, ξέρετε τί πατέρα είχατε;... Από τό 1954-1955 ό πατέρας σας, μάς έστελνε γιά τούς φίλους του τούς έρημίτες 50 δραχμές, γιά τόν κάθε ένα, τόν μήνα, και τήν επόμενη χρονιά τούς πρόσδετε τήν τιμαριθμική αύξηση πού είχε και αυτός στά εισοδήματά του. Οι δέ ασκητές, μάς πα-

ραγγέλνανε τίς όποιες ανάγκες τους σέ τρόφιμα, λάδι, φασόλια, ζυμαρικά, έλιές. Έτσι τούς έβλεπε κανείς νά ανεβαίνουν τό βουνό μέ τόν ντορβά στον ώμο, δοξολογώντας και εύχαριστώντας τόν Θεό, πού τούς φροντίζει, όπως τά πετεινά του ούρανοϋ.

Η εύλογία του Θεοϋ, σκέπαζε τό σπιτικό και τήν δουλειά, του πατέρα μας Γρηγόρη Καρύδα. Η αναφορά των μελών τής οικογένειάς του, κάθε μέρα στη Θεία Λειτουργία, οι εύχές, οι παρακλήσεις, οι προσευχές, τά κομποσχοίνια, τά σαρανταλείτουργα, έν γένει όλων των πνευματικών του φίλων, ήταν μία όμπρέλα προστασίας μας, ακόμη έως και σήμερα.

Μας έλεγε, ό,τι δίνει τό δεξί σου χέρι, νά μήν τό γνωρίζει τό άριστερό. Δώστε έλεημοσύνη στους φτωχούς, και ό Θεός θά σάς τά δώσει πολλαπλάσια. Προσέξετε νά είστε εργάτικοί, νοικοκυραίοι, αλλά νά μήν πέσετε στην φιλαργυρία. Όταν παντρεύτηκα, μου λέει, και τώρα νά κάνεις Άρετή. Μας έλεγε δέ, νά είστε ταπεινοί, μακριά από τήν υπερηφάνεια, μακριά από τήν προβολή.

Μου φτάνει ένα κελλί, έλεγε, δύο επί τρία, μόνο νά έχω τά βιβλία μου. Διάβαζε πολύ, τό Ψαλτήρι, βίους Αγίων, τόν Άγιο Ίωάννη τόν Χρυσόστομο, τήν Παρακλητική, Άγία Γραφή, Παλιά Διαθήκη, Τοβίτ-Τοβία, τούς προφήτες, τίς προφητείες, και ποιές έχουν έπαληφει έως σήμερα και ποιές όχι του Αγίου Κοσμά του Αιτωλοϋ. Συζητούσε μέ τόν φίλο του, πατέρα Βασιλόπουλο, γνώστη όλων των προφητειών, τόν Προορατικό, πού έζησε θαύματα μέσα στον πόλεμο στην Μικρά Άσία άτελείωτες ώρες, και πώς τόν γλύτωσε ή Παναγία πολλές φορές, στην όπισθοχώρηση.

Ρωτούσε, έφαχνε, και εύρισκε τούς ζωντανούς Αγίους, τούς κρυμμένους θησαυρούς, τούς Προορατικούς, τούς Διορατικούς, συζητούσε μαζί τους, ρουφούσε τό πνευματικό νέκταρ, τούς συμβουλευόταν, και επαιρνε τήν εύχή τους. Τό 1978, μέ στέλνει νά γνωρίσω τόν γέροντα Παΐσιο, στό κελλί του Τιμίου Σταυροϋ, του Παπά Τύχωνα στη Σταυρονικήτα. Τό 1981 μου λέει, «έχω ακούσει καλά λόγια γιά τήν νέα συνοδεία μέ τόν λόγιο ήγούμενο στην Ί. Μ. Γρηγορίου, νά πās νά τόν γνωρίσεις». Τό 1982 μέ στέλνει στην Ί. Μ. Ίβήρων νά ρωτήσω τόν Παπά Μάξιμο τόν πνευματικό, τόν διορατικό, 50 χρόνια δίπλα στην Παναγία, τήν Πορταΐτισσα, τί λέει γιά τούς εσχάτους καιρούς. Προσκαλείται στην Ί. Μ. Ίβήρων σέ άγρουπνία, και βλέπει τήν κανδήλα εμπρός στην Ώραία Πύλη, νά κινείται πέρα δώδε άοράτως. Ήταν καρδός τή καρδιά, και ταπεινός.

Δύο, τρία χρόνια πριν τήν κοίμησή του, τό 1990, έρχεται στό κατάστημα ΚΑΡΥΔΑ στην Έγνατία 52 ό πολύτεκνος Τσέτος Χρήστος (2310 462708), πού

προμήθευε τίς Ἱερές Μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μέ τροφίμα, καί μοῦ λέει, θέλω τόν κύριο Καρύδα, νά εἶναι εὐλογημένο, τοῦ λέω, εἶναι πατέρας σου; νάί λέω. Σοῦ ἐξομολογοῦμαι καί μήν τό φανερώσεις ὅσο ζεῖ. Πρίν τό 1977 ὅταν πρωτοπῆγα στόν πατέρα Παῖσιο, τόν ρώτησα πῶς μπορῶ νά σωθῶ, καί μοῦ ἀπαντᾷ: τί ρωτᾷς ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς στό Ἅγιο Ὅρος, πῆγαινε στοὺς Ἁγίους τῆς Θεσσαλονίκης, στόν

Τσαούσογλου, στόν Γρηγόρη Καρύδα τόν παπουτσή, αὐτοὺς ρῶτα.

Ὑπηρετήσε τήν Μέριμνα τῶν Πτωχῶν ἕως τήν κοίμησή του, ὡς Γραμματέας, καί πάντα ἀθόρυβα ἔδινε τό 10% ἀπό τά εἰσοδήματά του, συμβούλευε, καί προσευχόταν γιά πολύ κόσμο, πού τοῦ τό ζητοῦσαν. Τήν εὐχή του νάχουμε...

Κωνσταντῖνος Γρηγ. Καρύδας

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι καί συμφέρον μας

«Δέν εἶναι μονάχα ὑποχρέωσή μας, ἀλλά καί συμφέρον μας νά δίδουμε στοὺς πτωχοὺς.»

Ὅταν ἀντλοῦν συχνά νερό ἀπό τά πηγάδια βγαίνει ἔπειτα ἀφθονώτερο καί καθαρώτερο. Ὅταν ὅμως τό ἀφίνουν ἐκεῖ μέσα, σαπίζει. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τά ὑλικά ἀγαθά. Ὅταν κινοῦνται καί μεταδίδονται γίνονται κοινωφελῆ καί καρποφόρα.

Ποιά ἀπόκριση θά δώσουμε στόν Κριτή μας, ὅταν ἐνδύουμε τοὺς τοίχους μέ πολύτιμα μάρμαρα καί ἀφίνουμε γυμνὸ τόν συνάνθρωπό μας; Ὅταν θάπουμε στά θησαυροφυλάκια τό χρυσάφι καί ἀφίνουμε νά θάβεται καθημερινῶς ἀπό τήν φτώχεια καί τήν ἀνέχεια ὁ συνάνθρωπός μας;

...Ἀγαπητοί, θά ἔλθει ὥρα πού θά εἶναι καλότυχοι καί εὐλογημένοι μόνον ὅσοι ἐκυβέρνησαν καί ἐβοήθησαν πτωχοὺς, ἐλέησαν ξένους, ἐχόρτασαν πεινασμένους, ἔκαναν ἀγαθοεργές πράξεις σέ δυστυχισμένους, ὀρφανούς, χήρες καί σέ φιλανθρωπικές καί ἱεραποστολικές προσπάθειες. Αὐτοί πού στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐφήρμοσαν τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης, θά ἀξιώθουν πολλῶν εὐεργεσιῶν καί τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Γι' αὐτό τό πῶς ὑπέροχο καί ἀξιοθαύμαστο εἶναι, ὅταν καί τοὺς τυχόντας καί τοὺς περιφρονημένους καί τοὺς εὐτελεῖς τοὺς δεχόμαστε μέ πολύ καλωσύνη. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, ὑποδεχόμενος αὐτοὺς πού ἐνεργοῦν ἔτσι ἔλεγε· «ἐφ' ὅσον τό κάνατε σ' ἓναν ἀπό αὐτοὺς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐλαχίστους, σ' ἐμένα τό κάνατε».

*Ἀποσπάσματα ἀπό ὁμιλίες τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
«περί πλούτου καί πτωχείας»*

ΑΠΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

Στήν πατρίδα μας τελευταία διάφοροι φορεῖς, Μ.Κ.Ο. καί σύλλογοι στηριζόμενοι στήν ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων γιά τήν ἀπομάκρυνση τοῦ σταυροῦ ἀπό τά σχολεῖα τῆς Ἰταλίας προσπαθοῦν νά πιέσουν καί νά πείσουν τήν ἐλληνική πολιτεία νά πάρει ἀνάλογη ἀπόφαση. Ἰσχυρίζονται πῶς βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξιθρησκείας καί τῆς πολιτισμικότητος τῆς κοινωνίας μας τά χριστιανικά σύμβολα (εἰκόνες καί σταυροί) νά ἀφαιρεθοῦν ἀπό δημόσιους χώρους (δικαστήρια, νοσοκομεῖα, σχολεῖα), γιά νά μήν ἐνοχλοῦνται οἱ ἀλλόθρησκοι καί ἄθεοι συμπολίτες μας. Στό ἴδιο πνεῦμα συνεχίζουν καί ἀπαιτοῦν τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν νά καταργηθεῖ ἢ νά με-

τατραπεῖ ἀπό ὀρθόδοξη κατήχηση σέ θρησκευολογία.

Ὅλοι αὐτοί ξεχνοῦν ὅτι ὁ λαός τῆς Ἑλλάδος στήν συντριπτική πλειοψηφία του ἀνήκει στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὅτι θέλει τά παιδιά του νά γαλουχηθοῦν μέ τά νάματα τῆς θρησκείας μας. Ἐξάλλου τό Σύνταγμα τῆς χώρας μας ὀρίζει στά ἄρθρα 3 καί 16 ὅτι ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι ἡ Ἀνατολική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὅτι σκοπός τῆς παιδείας εἶναι ἡ ἐθνική καί θρησκευτική συνείδηση τῶν μαθητῶν.

Δέν εἶναι δίκαιο χάριν τῆς μειψηφίας νά καταπιέζεται ἡ πλειοψηφία. Ὁ Πρωθυπουργός τῆς Αὐστραλίας εἶπε πρίν ἀπό λίγο διάστημα: «ἂν οἱ

ξένοι δέ συμφωνοῦν μέ τόν πολιτισμό τοῦ τόπου μας, ἄς γυρίσουν στόν τόπο τους.

Ἀρχ. Μ.Π.

Ἀπό τό περιοδικό «Η ΟΔΟΣ», φύλλο 16, Ρόδος 2009

Πολλά λέγονται καί γράφονται γιά τόν πόλεμο, τόν ὅποιον κάνουν οἱ σκοτεινές δυνάμεις ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐπί τέλους ὅμως πρέπει νά καταλάβουν οἱ διώκτες τῆς Ἐκκλησίας ὅτι

δέν μπορούν νά κάνουν τίποτε καί «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16,18). Πλανῶνται πλάνην οἰκτρά. Ματαιολογοῦν καί ματαιοπονοῦν, «ἀέρα δέροντες καί εἰς ἀέρα λαλοῦντες» (Α΄ Κορ. 9,26 καί 14,9). Διότι τόν κόσμον δέν κυβερνοῦν αὐτοί. Τόν κόσμο κυβερνάει ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά ἀνατρέψει, ἀνά πᾶσα στιγμή, τά σχέδιά τους.

Ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

σήμερα στήν πρόην «ἄθρη» Ρωσία... μόλις πρίν μία εἰκοσαετία.

«...Πρίν ἀπό 20 περίπου χρόνια, τό 1988, στή Μόσχα ὑπῆρχαν μόνο 40 Ἱ. Ναοί καί οὔτε 1 (μία) Ἱ. Μονή. Σήμερα στήν πρωτεύουσα λειτουργοῦν 700 Ἱ. Ναοί καί 10 Ἱ. Μονές, ἐνῶ ὅλοι οἱ Ἱ. Ναοί γεμίζουν ἀπό πιστούς. Στίς ἐπαρχίες τό 1988 ὑπῆρχαν συνολικά 6.893 ἐνορίες καί σήμερα ὑπάρχουν 29.268! Τό 1988 ἦσαν 76 ἐπίσκοποι καί σήμερα εἶναι 203. Σέ ὅλη τή Ρωσία οὔτε μία (1) Ἱ. Μονή ὑπῆρχε τό 1988 καί σήμερα ἡ χώρα ἔχει 850 Ἱ. Μονές! Οἱ κληρικοί ἔχουν τετραπλασιασθῇ. Οἱ Θεολογικές Σχολές ἀπό 3 τό 1988 ἔφθασαν σήμερα τίς 87. Πρίν 20 χρόνια δέν ὑπῆρχε οὔτε (1) Κατηχητικό Σχολεῖο καί σήμερα λειτουργοῦν περισσότερα ἀπό 11.000 Κατηχητικά.

Ἡ Ἐκκλησία δηλαδή στήν Ρωσία δέν περιμένει ἀπό τό Κράτος νά διαπαιδαγωγήσει θρησκευτικά τόν Ὀρθόδοξο Λαό. Ἀναλαμβάνει ἡ ἴδια τήν κατήχησή

του. Ἡ ἡγεσία της εἶναι προσηλωμένη στήν Ὀρθοδοξία. Ὁ Ρῶσος πρωθυπουργός Πούτιν, συγχαίροντας τό νέο Πατριάρχη Μόσχας, δέν ὑποσχέθηκε πρόνομια καί τιμές γιά τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Ζήτησε βοήθεια. «Τό κράτος, εἶπε, πιστεύει στήν ὑποστήριξη τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας γιά τήν ἀναγέννηση τῆς Ρωσίας».

Ἐξάλλου τό Ρωσικό Κράτος ἔχει ἐπιστρέψει καί ἐπιστρέφει τήν ἐκκλησιαστική περιουσία, πού ὡς ἄθεο εἶχε δημεύσει.

Ἄραγε οἱ «νεοειδωλολάτρες» Νεοέλληνες μπορούν νά πάρουν μαθήματα ἀπό τά πρόσφατα παθήματα τῶν «πρόην ἀθέων» Ρώσων;

Ἀπό τό περιοδικό «Π.Ε.ΦΙ.Π.», τεύχος 125, Ἀθήνα 2010

Θά μπορούσε κανεῖς νά πεῖ πολλά γιά τόν μάταιο πόλεμο, πού κάνουν οἱ ἐχθροί τῆς πίστεως, ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας. Προτιμοῦμε ὅμως νά κλείσουμε ἐδῶ μέ ἕνα κείμενο «τοῦ χρυσοῦν τήν γλῶτταν καί τήν καρδίαν», Οἰκουμενικοῦ Διδασκάλου, Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, μέ τό ὅποιο ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ματαιοπονοῦντες διώκτες τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἀπό πόσους πολεμήθηκε ἡ Ἐκκλησία, χωρίς νά νικηθεῖ ποτέ; Πόσοι τύραννοι; Πόσοι στρατηγοί; Πόσοι βασιλεῖς; Αὐγουστος, Τιβέριος, Νέρων κ.ἄ., ἄνθρωποι δοξασμένοι, δυνατοί, τόσο πολύ ἐπολέμησαν τήν Ἐκκλησία, ἐνῶ εὐρίσκετο ἀκόμη στήν νεανική της ἡλικίαν ἀλλά δέν τήν ἐξεργάζωσαν. Ἀντίθετα αὐτοί πού τήν ἐπολέμησαν δέν ἀκούονται πλέον καί ἔχουν λησμονηθεῖ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία, πού πολεμήθηκε, ὑψοῦται ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ... Τά κατορθώματά της εἶναι ὑπερφυσικά. Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ριζωμένη περισσότερο στόν οὐρανὸ παρά στή γῆ... Εἶναι εὐκολότερο νά σβήσει ὁ ἥλιος, παρά νά ἐξαφανισθεῖ ἡ Ἐκκλησία».

Περικοπή ἀπό τήν Δ΄ ὁμιλ. τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου στό χωρίον Ἠσ. 6,1 (Ε.Π. 56,121-122).

Ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή

- Τό Φιλανθρωπικό Σωματεῖο «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ» παρακαλεῖ τά μέλη του, τοὺς δωρητές καί συνεργάτες του νά βοηθήσουν στό δύσκολο φιλανθρωπικό καί κοινωνικό ἔργο, πού κάνει γιά τοὺς ἐνδεεῖς ἀδελφούς του, μέ τήν ἐγγραφή ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ.

- Κάθε προσφορά εἶναι δεκτή.

- Σέ περίπτωση πού καταθέσετε χρήματα στοὺς τραπεζικούς λογαριασμούς τοῦ Σωματείου μας, παρακαλοῦμε νά μᾶς ἐνημερώσετε σχετικά, γιά τήν ἔκδοση τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο

«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

(ΑΡ. ΑΠΟΦ. ΠΡΩΤ. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ 3399/64

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22 ΤΗΛ. 2310-277950

Τ.Κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αριθμ. Πρωτ. 38

Θεσσαλονίκη, 20/04/2010

Πρός τόν Σεβαστό καί ἀγαπητό μας π. Δημήτριο Καλόγηρο, Προϊστάμενο τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου
Παλαιοκάστρου, ὡς καί τίς ἀξιότιμες κυρίες τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ», ἐπιθυμεῖ νά ἐκφράσει τήν βαθειά εὐγνωμοσύνη του γιά τήν προσφορά σας μέ τρόφιμα (κρέατα, ζυμαρικά, λάδια καί ἄλλα εἶδη) ὑπέρ τῶν ἀναγκῶν τῶν βοηθούμενων ἀδελφῶν μας. Τέτοιες ἐνέργειες μᾶς συγκινοῦν, ἰδιαίτερως καί μᾶς ἐνισχύουν στό δύσκολο ἔργο πού κάνει τό Σωματεῖο μας γιά νά βοηθήσει τούς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας.

Ἐπίσης, μέ τήν παρούσα ἐπιστολή θά θέλαμε νά σᾶς μεταφέρουμε τίς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίες τῶν βοηθούμενων μας, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν σέ μηνιαία βάση δέματα τροφίμων, τακτικά χρηματικά βοηθήματα, ὡς καί ἔκτακτα, γιά τήν ἀντιμετώπιση θεραπευτικῶν ἀναγκῶν στό ἐσωτερικό καί ἐξωτερικό.

Γι' αὐτό καί κάθε προσφορά δέν καλύπτει μόνο μιά πρακτική ἀνάγκη τῶν ἀναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας, ἀλλά καί τούς χαρίζει τό αἶσθημα τῆς ἀσφάλειας, μέ τήν πεποίθηση πῶς ὑπάρχουν ἄνθρωποι, πού τούς ἀγαποῦν καί τούς φροντίζουν.

Τέλος, σᾶς εὐχόμεθα ὁλόψυχα ὁ Κύριος ἐκατονταπλασίως νά ἀμείβει τήν προσφορά σας, νά εὐλογεῖ τό ἔργο, πού ἐπιτελεῖτε καί νά χαρίζει πλούσιες τίς εὐλογίες του σέ ἐσᾶς καί τά ἀγαπητά σας πρόσωπα.

Μετά τιμῆς
Γιά τό Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΕΚΛΗΜΙΕΣ

«Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες»
(Ἀποκ. 14,13)

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τήν 2α Φεβρουαρίου 2010 ὁ Κλέων Οἰκονόμου, ἐκλεκτόν μέλος τοῦ Σωματείου μας, σύζυγος τῆς Εἰρήνης Οἰκονόμου.

Ὁ ἀείμνηστος Οἰκονόμου, εὐσεβὴς χριστιανός, ἦταν ἐκλεκτό μέλος τοῦ Σωματείου μας καί προσέφερε ἐπί σειρά ἐτῶν, ἀφανῶς καί ἐμφανῶς, ἡθική καί οἰκονομική βοήθεια στοὺς ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας, γιά τήν ἀνακούφιση τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου, ἄνευ ἐπιδειξέων καί αὐτοπροβολῆς, ἀποβλέποντας πάντοτε στήν πνευματική οἰκοδομή τους.

Χωρίς ὑπερβολή, ὁ μακαριστός Κλέων Οἰκονόμου ἦταν πρᾶος καί ἐλεήμων. Ἐφήρμοξε τό ἀποστολικό παράγγελμα: «Τῆς δέ εὐποιίας καί κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός» (Ἑβρ. 13,16).

Τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εὐχονται ὁλόψυχα, ὅπως, ὁ Κύριός μας, τάξει τήν ψυχὴν αὐτοῦ «ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων», χαρίζει δέ πολλήν παρηγορίαν εἰς τά ἀγαπημένα αὐτοῦ πρόσωπα.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 1964

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τεύχ.: 8

Έτος: 2010

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Φιλανθρωπικό Σωματείο

«ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ»

Α.Μ. 734 (3793)

Άποφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 3399/1964

ΕΔΡΑ:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22

Τ.Κ. 54621 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 2310 277950

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:

ΗΛΙΑΣ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Η. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ

2. Γ. ΚΙΟΣΣΕΣ

3. Α. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ

Τιμή φύλλου: 1€

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5211 - 036427 - 751

2. ΕΘΝΙΚΗ 213/296025-73

3. ΕΜΠΟΡΙΚΗ 400/328013 - 23

Γιά τίς καταθέσεις τῶν Εἰσφορῶν καί Δωρεῶν σας, στούς παραπάνω λογαριασμούς, παρακαλοῦμε νά μᾶς ἀποστέλλετε φωτοαντίγραφο τῆς ἀπόδειξης κατάθεσής σας στήν ταχυδρομική μας διεύθυνση:

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 22, Τ.Κ. 54621

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ὅπου ἐπίσης μπορεῖτε νά μᾶς στέλνετε καί ταχυδρομικές ἐπιταγές στό ὄνομα τοῦ Προέδρου μας κ. ΗΛΙΑ ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ, γιά νά μποροῦμε στή συνέχεια νά σᾶς ἀποστέλλουμε τήν σχετική ἐπίσημη ἀπόδειξη τοῦ Σωματείου μας. Ποσά ἄνω τῶν 100 € συνολικά γιά Δωρεές, ἐκπίπτουν ἀπό τήν Ἑφορία.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Σέ περίπτωση πού ἐπιδυμεῖτε νά δωρήσετε χρήματα ἀπό τό σπίτι σας, εἴτε ἀπό τόν χῶρο τῆς ἐργασίας σας, παρακαλοῦμε νά ἐπικοινωνεῖτε μέ τόν Εἰσπράκτορα τοῦ Σωματείου μας κ. Ζαχαριάδη Παντελῆ στά τηλέφωνα:

1. 2310 945712

2. 6943 048306

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. ΧΑΜΑΜΤΖΟΓΛΟΥ ΗΛΙΑΣ, Πρόεδρος

τηλ. 2310-302217

2. ΚΙΟΣΣΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ἀντιπρόεδρος

τηλ. 23920-63277

3. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Γ. Γραμματέας

τηλ. 2310-924231

4. ΚΑΡΥΔΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, Ταμίας

τηλ. 2310-852481

5. ΑΡΝΑΟΥΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, Μέλος

τηλ. 2310-900255

6. ΤΖΑΜΑΝΤΖΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Μέλος

τηλ. 2310-417932

7. ΚΩΤΙΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μέλος

τηλ. 2310-922913